

juuri ollenkaan. Osanottajia ilmaantui kuutisenkymmentä, mikä olikin sopiva määrä, mutta kansainvälisyys puuttui, sillä nekin kolme osanottajaa, jotka saapuivat Pohjois-Amerikan ulkopuolelta (2 Euroopasta, 1 Polynesiasta), olivat saaneet koulutuksensa Yhdysvalloissa. Esielmien taso oli epätasainen; huiput olivat kyllä korkeahkoja, mutta mukaan mahtui aika lailla rämettä, sillä karsintaa ei ollut lainkaan pikaisten järjestelyjen vuoksi. Osanottajat edustivat lähinnä nuorta polvea (mukana olivat sentään Yakov Malkiel ja Mary Haas). He toivat vakuutavasti esiin nykyisen koulutuksen huonon tason, mutta nyt heidän ei tarvinnut hävetä eurooppalaisten edessä.

Viisipäiväisessä ohjelmassa ei ollut yhtenäistä teemaa. Huomattava oli kuitenkin etymologinen komponentti (esim. Malkiel, Diebold, Makkait, Maher, Anttila), sillä tätä aihetta ei ollut teoreettisesti puolustettu Amerikassa nähtävästi kahteenkymmeneen vuoteen. Toisena teemana voi mainita sosiaaliset ja kontakti-ilmiöt (edelliset ja Campbell, Andersen, Thomason), jotka ovatkin nyt täysin kiistattomia aiheita. Historiallinen syntaksi oli kolmas näkyvä lanka, jonka pääesitykset olivat Jeffersin (»traditionaalinen») epäily syntaksin mahdollisuuksista ja Lightfootin entinen linja autonomisen syntaksin muutoksen puolesta (vrt. Vir. 1973 s. 274). Häinkin hyväksyi jo funktiot, mutta ne lisättiin muutokseen jälkikäteen, joten pitävää teoriaa tästä ei tule. Keskustelu johti siihen, että olisi syytä pitää erillään kielioppi, sen muutos ja muutoksen teoria. Mutta siihen se jäi.

Voi huomata, että Edinburghin pseudoformaalinen linja (ks. North-Holland Linguistic Series 12 AB, 1974) oli murtunut ja päähuomio oli muussa. Kiivasta polemiikkiakin esiintyi. Stockwellin ympärille kerääntyneet »entiset» formalistit, melkein kaikki naisia, närkästyivät perin pohjin siitä, että Maher etymologioi »roman sanan» (saks. [*die Frau*] *federt* [*gut*]). Maherin asiallinen mutta lennokas esitys leimattiin syväksi loukkaukseksi naisia

Vuoden 1976 konferenssisatoa

Toinen kansainvälinen historiallisen kielitieteen konferenssi pidettiin tammi-kuun lopulla Tucsonissa, Arizonassa, eikä Puolassa niin kuin oli odotettu (ks. Vir. 1973 s. 273 — 274). Mikä tahansa tämän selkkauksen syy olikaan, se merkitsi sitä, että William Christie sai järjestelyt tehtäväkseen aivan viime hetkellä ja tieto konferenssista ei ehtinyt levitä

kohtaan, sanoipa yksi osanottaja, että Maher nolasi koko ihmiskunnan ja itsensä ihmisenä (vrt. I. A. Mel'uk, wiener linguistische gazette 12/1976 s. 57—65, jossa on samantapaista ranskasta). Tähän kai tullaan, kun formalismi yhtäkkiä pettää. Normaalit »historialliset» lingvistit, jotka pakosta ovat aina lähellä elämää (historiaa), eivät voineet uskoa tätä rai-voa todeksi. Niinpä ilma oli sähköistä koko viikon ja iltaisin pyrki olemaan kaksi erillistä seurusteluryhmää: Stockwellin (naiset) ja Maherin (maiset).

Konferenssin julkaisu on jo saatavissa (North-Holland Linguistic Series 31, 1976). Valitettavasti siitä puuttuu Andersenin esitys analogiasta (ks. Vir. 1976 s. 132), mutta toivottavasti se tulee seuraavan konferenssin julkaisuun. Kolmas konferenssi pidetään Hampurissa 1977 elokuun viimeisellä viikolla juuri ennen Wienin 12. kansainvälistä lingvistikongressia. (Suomalaisten pitäisi nyt tulla mukaan suurin joukoin. Lähempiä tietoja: Prof. J. P. Maher, Englisches Seminar, Von-Melle-Park 6, D-2000 HAMBURG.)

Lyle Campbell ja Raimo Anttila